



Arrest

nr. 215 100 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 12 juli 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 juni 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 juni 2017 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2018.

Gezien het tussenarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 212 716 van 22 november 2018 waarbij beide partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 13 december 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 27 juni 2017 een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde datum ter kennis wordt gebracht, betreft de eerste bestreden beslissing.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 27 juni 2017 tevens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met een geldingsduur van twee jaar. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde datum ter kennis wordt gebracht, betreft de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.4. Ter terechtzitting van 18 oktober 2018 wordt erop gewezen dat verzoeker op 5 augustus 2017 werd gerepatriëerd naar zijn herkomstland. Gevraagd naar het actueel belang dat verzoeker nog heeft bij het beroep, gericht tegen de eerste bestreden beslissing – gezien deze beslissing reeds werd uitgevoerd – erkennen de partijen uitdrukkelijk dat het belang is teloorgegaan.

Het beroep is derhalve onontvankelijk, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang, voor zover het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

2.5. Wat betreft het beroep, gericht tegen de tweede bestreden beslissing, werd in het proces-verbaal van de terechtzitting van 13 december 2018 het volgende opgenomen:

“De voorzitter herinnert aan het gewezen tussenarrest en wijst erop dat de verzoekende partij het Belgisch grondgebied heeft verlaten en thans onderhevig is aan een eerder opgelegd inreisverbod met een duurtijd van drie jaren. Mede in het licht van het arrest Ouhrani van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de vaststelling dat inreisverboden niet cumulatief kunnen worden opgelegd, dringt zich de vaststelling op dat het belang bij het beroep lijkt te zijn teloorgegaan, daar dit is gericht tegen een later opgelegd inreisverbod met een duurtijd van twee jaren.

De verwerende partij komt tussen en licht toe dat het eerder opgelegde inreisverbod met een duurtijd van drie jaren moet worden geacht te zijn vervangen door het thans bestreden inreisverbod met een duurtijd van twee jaren, zodat de verzoekende partij thans – enkel – is onderworpen aan laatstgenoemd inreisverbod.

De verzoekende partij antwoordt hierop dat, indien vaststaat dat zij is onderworpen aan een inreisverbod van twee en niet van drie jaren, zij “voor het overige geen belang” meer heeft.”

2.6. De verwerende partij stelt ter terechtzitting dat de verzoekende partij onderworpen is aan een inreisverbod van twee jaar en dat dit het eerder opgelegde inreisverbod met een duurtijd van drie jaren vervangt. Gezien het standpunt van de verzoekende partij dat, indien dit vaststaat, zij “voor het overige geen belang” meer heeft, is het beroep eveneens onontvankelijk bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang, voor zover het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing.

Het beroep is in zijn geheel onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Derhalve is er aanleiding om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, wordt samen met dit beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. EKKA